

Sygn. akt II KK 450/22

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. S.** skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 października 2022 r. wniosku obrońcy skazanego **M. S.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. II Ka 480/18, częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. VIII K 123/15, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. VIII K 123/15, oskarżony M. S., został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to sąd skazał go na karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzył grzywnę w wymiarze 100 stawek po 30 złotych każda. Ponadto sąd I instancji orzekł od M. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek kwoty 39 000 zł, tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. II AKA 480/18, w zakresie ww. oskarżonego zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że uchylił orzeczenie z pkt 45 zaskarżonego wyroku dotyczące przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa (pkt 6.1 wyroku) w pozostałej zaś części dotyczącej tego oskarżonego utrzymał wyrok w mocy (pkt 6.2 wyroku).

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Od tego rozstrzygnięcia kasacji wywiedli obrońcy ww. skazanych. Kasacją z dnia 16 marca 2022 r. obrońca skazanego M. S. zaskarżył wyrok sądu II instancji w całości na jego korzyść (w zakresie dotyczącym czynu przypisanego M. S.), podnosząc na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. zarzuty rażącej obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., a także art. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2, 3 i 5 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. Ponadto obrońca M. S. wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego w Warszawie w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu I instancji. W wywiedzionej przez siebie kasacji obrońca zawarł także wniosek, o wstrzymanie wykonania tego wyroku w stosunku do M. S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie

wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecnictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22, LEX nr: 3385759; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20, LEX: 3176621; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03, LEX: 152097). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego M. S.– nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[as]